

således til omkring 190—195 mill. kr. Et folkepensionsbidrag, der udskrives med $1\frac{1}{2}$ pct., vil i de to finansår indbringe et samlet beløb, der rent skønsmæssigt kan anslås til 230 mill. kr. Herefter skulle der i de to første finansår blive tale om et samlet overskud på omkring 35—40 mill. kr. Det må dog understreges, at de anførte finansielle skøn er meget usikre. Der er således regnet med, at indkomstansættelserne for skatteårene 1957—58 og 1958—59 vil svare til de anslåede indkomstansættelser for skatteåret 1956—57, ligesom det er forudsat, at de for skatteåret 1955—56 gældende udskrivningsregler forlænges uændret for skatteårene 1957—58 og 1958—59.

Det er endnu vanskeligere at budgettere bidragsprocenterne for de følgende finansår. De foreliggende oplysninger tyder på, at de foreslåede satser for pensionsydelse vil medføre, at de årlige udgifter i løbet af 5 år vil stige fra ca. 100 mill. kr. årlig til ca. 250 mill. kr., medens det omtalte årlige nettotab på indkomstskatten til stat og udligningsfond på omkring 15—20 mill. kr. snarere vil blive tredoblet i løbet af samme periode, forudsat at indtægterne og skatteudskrivningsreglerne forbliver uforandrede.

Med den foreslåede bidragsprocent på $1\frac{1}{2}$ vil folkepensionsbidraget udgøre ca. 1 pct. af samlede indtægter (indtægter før fradrag af betalt skat) på fra 10 000 til 20 000 kr., og i løbet af en 5 års periode skulle pensionsbidraget — når det fortsat skal dække såvel de egentlige pensionsudgifter som den omtalte nedgang i indkomstbeskatningen — herefter gradvis stige til ca. $2\frac{1}{2}$ pct. af de nævnte indtægter.

En tjenestemand i stat, kommune og koncessioneret selskab m. v. er normalt berettiget til dyrtidsreguleret pension for sig selv og sin efterladte enke og er således sikret alderdomsforsørgelse, hvortil den pågældende selv bidrager ved afkorting i lønnen. Tilsvarende gælder de i statstjenestemandens lovens § 466, jfr. § 74, omhandlede håndværkere og arbejdere ved statsbanerne, civile funktionærer og arbejdere ved hæren og søværnet m. v., som har opnået pensionsret i henhold til lov nr. 386 af 12. juli 1946, medlemmer af statsunderstøttede pensionskasser samt andre, der i medfør af lov eller vedtægtsmæssig bestemmelse måtte være berettiget til pension fra stat, kommune m. v.

Under hensyn hertil samt til, at statstjenestemandenes efterlønmæssige stilling, der indgår som et integrerende led i deres ansættelsesvilkår, er genstand for undersøgelser og overvejelser i den

af regeringen i 1954 nedsatte lønningskommission, og resultaterne af disse overvejelser kan forventes at få betydning også ved tilrettelæggelsen af de fremtidige vilkår for de øvrige nævnte grupper af pensionsberettigede tjenestemænd og pensionister m. fl., finder man, at de pågældende i hvert fald indtil videre bør holdes udenfor folkepensionsordningen, således at de ikke skal betale bidrag og ej heller være berettigede til at oppebære folkepension.

Det bemærkes, at udtrykket „ansat i pensionsberettigende stilling i staten, en kommune etc.“ ikke omfatter personer, hvis pensionsret er begrundet i et valg til et offentligt hverv, f. eks. medlemmer af folketinget, borgmestre, rådmænd og sognerådsformænd med adgang til pension.

Forsåvidt angår forslaget om at træffe en særlig ordning for personer, der modtager understøttelse af offentlige midler på grundlag af tjeneste i ikke-pensionsberettigende stilling, bemærkes, at sådan understøttelse i reglen bevilges enten som en pensionslignende ydelse på grundlag af en individuel undersøgelse af pågældendes hele stilling og forhold eller som en ligeledes dyrtidsreguleret ydelse som supplement til aldersrente.

Medens man ved bevilling af understøttelse i fremtiden kan tage hensyn til de pågældendes adgang til at oppebære folkepension, vil det i almindelighed forekomme mindre rimeligt at yde folkepension til personer, hvis økonomiske stilling i deres alderdom på lignende måde som for tjenestemandspensionisternes vedkommende allerede nu er sikret af offentlige midler under hensyntagen til den ved understøttelsens tilståelse gældende sociale lovgivning. Da der imidlertid kan forekomme tilfælde, hvor allerede tilstået understøttelse af offentlige midler næppe bør være til hinder for udbetaling af folkepension til de pågældende, f. eks. i tilfælde hvor understøttelsen er fastsat for en årrække siden til et relativt lille beløb, eller særlige individuelle hensyn i sin tid har gjort sig gældende, findes det betænkeligt ved en generel bestemmelse i loven uden videre at undtage de personer, der nu oppebærer understøttelse af offentlige midler på grundlag af tjeneste i en ikke-pensionsberettigende stilling, fra at blive omfattet af folkepensionsordningen.

Det foreslås derfor, at socialministeren bemyndiges til efter forhandling med finansministeren at fastsætte nærmere regler for, i hvilket omfang loven skal finde anvendelse for personer, der før nærværende lov har fået tilstået understøttelse af offentlige midler.